

20 maja 1930 r.

F41f 23/20²

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 11494.

Kl. 72 c 6.

Akciová Společnost, dříve Škodovy Závody v Plzni
(Praga, Czechosłowacja).

Sprężysta oś do podwozi dział i innych pojazdów.

Zgłoszono 13 czerwca 1928 r.

Udzielono 2 stycznia 1930 r.

Pierwszeństwo: 30 czerwca 1927 r. (Czechosłowacja).

Rozwój automobilizmu stwarza dążenie przystosowania pojazdów silnikowych do przewożenia dział, w celu osiągnięcia znacznej szybkości ruchu, bez większych wstrząśnień w czasie jazdy.

Wykonanie odpowiednich resorów, które nie pociągałyby za sobą konieczności zwiększenia szerokości dział, rozstępu kół, ciężaru dział, aby w razie potrzeby możliwy był przewóz zapomocą koni, jest głównym celem wynalazku. Resory znanej budowy nie usuwają wymienionych trudności, natomiast rozwiązanie tego zagadnienia podaje wynalazek niniejszy, objaśniony poniżej na podstawie kilku przykładów wykonania, uwidocznionych na fig. 1 — 8.

Zasadę wykonania resoru w myśl wy-

nalazku przedstawia fig. 1. Koła 1 obracają się na osi 2 dział. Wewnętrzne końce obu części osi 2 są zaopatrzone w talerze 3, które opierają się na tulejach prowadniczych 4, które wraz z talerzami są pomieszczone wewnątrz komory 5, przymocowanej do lawety, albo do ramy podwozia. Po między obu tulejami 4 znajduje się sprężyna 6, która rozsuwa je i pośrednio ciśnie na talerze 3, które spoczywają na otwartych dnach komory 5. W ten sposób obydwie osie 2 są sprzężone w jedną oś.

Działanie sprzężonej osi jako resoru widoczne jest na fig. 2, 3, 6 i 7. Jeżeli jedno z kół w czasie jazdy przyjmuje położenie względem drugiego koła różne, to działanie osi, wskazane na fig. 2, 3, 6 i 7 wraz z

talerzem wykonywa ruchy w komorze 5, opierając się raz na dno komory, to znów na tulei 4, przyczem wahaniom osi przeciwdziała sprężyna 6. Oś wraz z talerzem może wykonywać dowolne ruchy, w zależności od tego, z której strony koło napotyka na opór. Wychylenia osi pociągają za sobą zawsze zginięcie sprężyny 6 w jednym tylko kierunku, który odpowiada w przybliżeniu normalnemu kierunkowi osi. Uderzenia nie przenoszą się zatem bezpośrednio na ramę podwozia, lecz na sprężynę, która je tłumi. Odmienne nieco wykonanie jest przedstawione na fig. 4 i 5. W tym przypadku pomiędzy odpowiednio ukształtowanymi talerzami 3 osi i tuleją 4 znajduje się kula 8, przez którą nacisk talerza przenosi się na tuleję, działającą już środkiem na sprężynę. Ramię *d* (fig. 7) jest większe od ramienia *e*, a stosunek ramion $c : e$ jest większy od stosunku ramion $c : d$; oprócz tego siła działa na tuleję i na sprężynę w kierunku osi, tak że zacinać się tulei 4 w komorze 5 jest wykluczone.

Oba koła 1,1 (fig. 6, 7) mogą zupełnie niezależnie od siebie odbierać jednocześnie uderzenia w różnych kierunkach. Przy przejściu z położenia, przedstawionego na fig. 2 w położenie według fig. 3 talerz 3 zajmuje położenie środkowe, w którym przylega do dna tulei. Powstające w tem położeniu, wskutek zmiany kierunku nateżeń, opory przyspieszenia powodują zwiększone zahamowanie. Oba wymienione fakty umożliwiają użycie sprężyn talerzowych zamiast śrubowych. Rozmieszczenie i ilość sprężyn może być dowolna; materiał na sprężyste środki może być użyty rozmaity, a więc kauczuk, skóra, filc, drzewo lub podobny materiał. Tuleja 4 może również działać jako powietrzny lub hydrauliczny tłok hamulcowy w cylindrze 5.

Zmieniając położenie nakryw 5 można regulować napięcie sprężyny. Wyłączenie działania sprężyny uskutecznia się zapomocą zaklinowania ruchomej osi w otworze 9. W ten sposób wyłącza się oś w razie postoju lub potrzeby strzelania.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sprężysta oś do podwozi dział i innych pojazdów, znamienna tem, że składa się z dwóch części (2), zakończonych talerzami (*a*, *b*) i połączonych sprężynującą częścią pośrednią, przymocowaną nieruchomo do podwozia.

2. Sprężysta oś według zastrz. 1, znamienna tem, że sprężynująca część pośrednia składa się z komory (5) i umieszczonej w niej sprężyny, na końcu której nałożone są tuleje (4), opierające się o talerze (*a*, *b*).

3. Odmiana części talerzowych według zastrz. 1, znamienna tem, że pomiędzy odpowiednio ukształtowanymi tulejami (4) a wklęsłymi z jednej strony talerzami jest umieszczona kula (8).

4. Sprężynująca część osi według zastrz. 1, znamienna tem, że jako narząd sprężynujący użyta jest guma, filc, skóra lub podobny materiał elastyczny.

5. Sprężysta oś według zastrz. 1—4, znamienna tem, że rozszerzone w postaci talerzy wychylnych części osi posiadają powierzchnię kulistą, której środek znajduje się w przybliżeniu w płaszczyźnie zewnętrznej, talerzowej powierzchni oporowej.

Akciová Společnost,
dříve Škodovy Závody v Plzni.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig.1

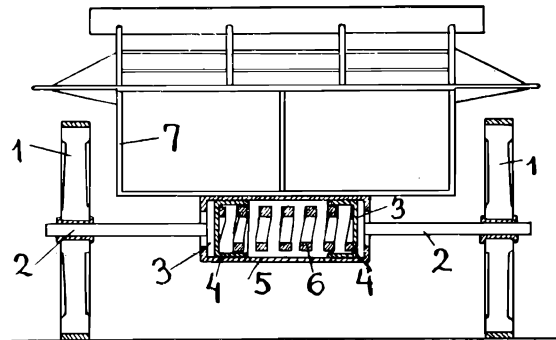

Fig. 2

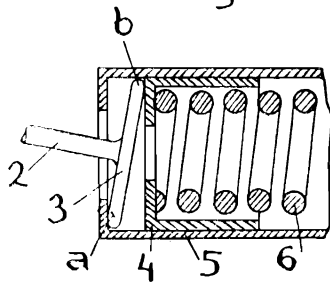

Fig. 3

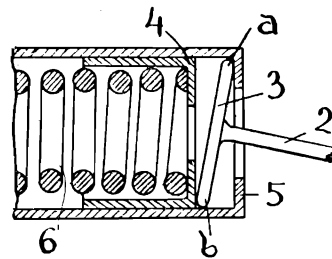

Fig. 4

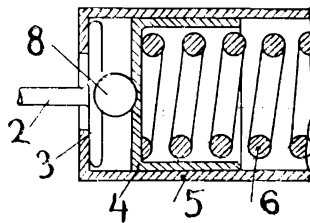

Fig. 6

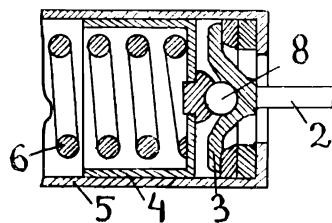

Fig. 6

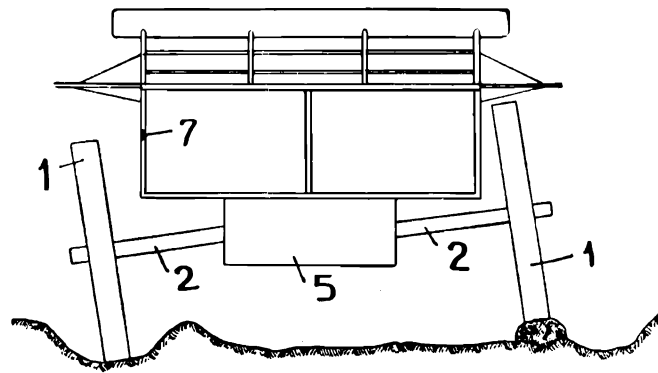

Fig. 7

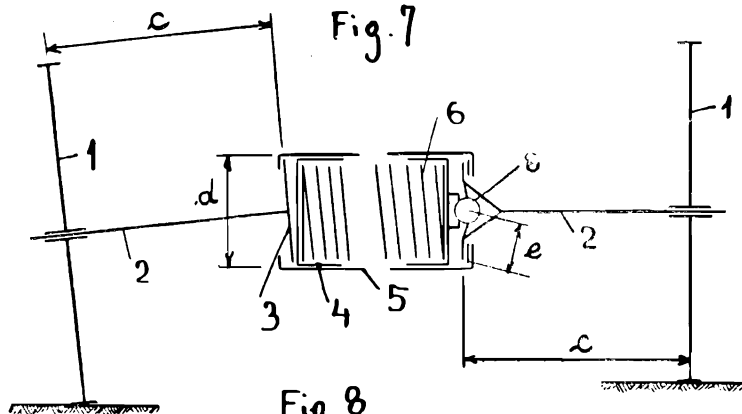

Fig. 8

